

فرار به جلوی سعید جلیلی

مبارزه با فساد یا تسویه حساب سیاسی؟

سعید جلیلی که پس از فعال سازی مکانیسم ماشه تلاش می‌کند دولت‌مردان گذشته را متهم کند و خواستار محاکمه مقامات دولتی شود، از توضیح دادن درباره نقش خود در پرونده‌هایی مثل کرستن سکوت پیشه کرده و خود را بیش از پیش در سیاست‌ورزی که منافع ملی را فدای تسویه حساب‌های سیاسی می‌کند، نشان می‌دهد.

کرستن و پراید ضدگلوله

مورد اخیرى که جلیلی دوباره بحث اتهام و محاکمه را به میان کشید، در روزهای گذشته بود که در یک محفل دانشجویی صحبت از قرارداد کرستن به میان آمد، ترجیح داد سکوت کند و بگوید این پرونده در حال رسیدگی است و زمان صحبت‌کردن درباره آن گذشته است. پرونده کرستن، قرارداد فروش گاز ترش بود که در دوران اصلاحات منعقد شد، اما برخی رقبای اصولگرا از دریافت رشوه از طرف مقابل سخن گفته بودند و همین موضوع پرونده را به پرونده‌ای حساس و در عین حال جنجالی تبدیل کرد. او حتی جنجال‌های اخیر پیرامون هزینه ضدگلوله‌کردن خودروی پراید خود را هزینه مقابله با فساد خواند. با همه‌ای‌ها، بازهم توضیحات قانع‌کننده‌ای در خصوص پرونده کرستن و دیگر پرونده‌ها نداد.

چرا جلیلی طفره می‌رود؟

در مناظرات انتخاباتی ۱۴۰۲، پرونده کرستن در صدر موضوعات سیاسی قرار گرفت؛ تا جایی‌که مصطفی پورمحمدی، نامزد دیگر انتخابات، به سعید جلیلی یادآوری کرد که بیژن نامدار زنگنه، وزیر نفت دولت‌های محمد خاتمی و حسن روحانی، خواستار مناظره با او شده است. جلیلی آنجا نیز گفت جای متهم در دادگاه است، نه مناظره. این رفتار او بیشتر نشان دهنده آن است که بیش از آنکه موضوع مبارزه با فساد در میان باشد، پای مبارزه سیاسی و هدف کنارزدن رقیبان در کار است. به هر حال، وقتی با گذشت دوده‌پای پرونده‌ای جنجالی با این میزان خسارت در میان است، افکار عمومی خواهان روشن شدن جنبه‌های این موضوع هستند. چرایی این سیاسی بودن رادر همین سکوت می‌توان دنبال کرد. جلیلی در حالی رقبای سیاسی خود را خواهان محاکمه می‌داند که بنا به روایت طرف مقابل، شخصا باعث عدم نفع و خسارت‌های میلیارد‌ه‌دالاری به کشور شده است.

اشفاشی انتخاباتی

در زمان انتخابات، زنگنه با انتشار یک فایل صوتی روایت کرد که تیم جلیلی به قوه قضاییه فشار آورده‌اند تا افراد مربوط به پرونده کرستن به فساد محکوم کنند. همچنین روایت کرد که در سال ۹۲، وقتی برای کسب رأی اعتماد برای گرفتن وزارت نفت به مجلس می‌رفت، سعید جلیلی از روحانی خواسته بود که زنگنه درباره پرونده کرستن صحبت نکند. خیرآل‌این نوشت؛ او در این باره حرفی نزد. اما علیرضا زاکانی که این زمان نماینده مجلس بود، در مقام مخالف، پرونده کرستن را پیش کشید. در بخش دیگری از روایت زنگنه آمده بود که حتی احمدی نژاد هم حاضر شده بود قرارداد کرستن اجرا شود، اما در عین حال با فساد آن مقابله و برخورد شود. به گفته‌او: «از یک مقطعی نیز آقای احمدی نژاد به شدت موافق می‌شود. تنها چیرانی که مخالف بوده، آقای جلیلی و دبیرخانه بوده که در آخر هم زور یک نفر به همه رسید؛ یعنی زور رئیس جمهور هم نرسید و آنها کارهای خود را کردند. یعنی رفتند این قرارداد و قیمت‌ها را درست کردند و اشکالاتی که می‌گفتند را اصلاح کردند و طرف نیز پذیرفت. چهار سال طول کشید تا کرستن برای داوری رفت و وقتی هم رفتند مذاکره کردند. قبول کرد که اگر شرایط و قیمت‌ها را بپذیریم و به امارات گاز بدهیم وگرنه پس می‌گیریم، اما نکردند. آقای جلیلی باید اقدامات قانونی می‌کرد، اما بر مبنای اعتقاد خودش هیچ‌کدام را انجام نداد. آقای جلیلی معتقد بود در این قرارداد فساد است و قیمت نیز بسیار پایین ۱۵ درصد قیمت صادرات گاز به ترکیه است؛ او باید به اعتقادش عمل می‌کرد.»

لوايح مالى

سیاسی‌کاری جلیلی با پرونده‌هایی که در اختیار او بوده، از گفته‌های مصطفی پورمحمدی کاندید‌های انتخابات سال گذشته نیز برداشت می‌شد. او صراحتاً اعلام کرد که سعید جلیلی مانع پیوستن ایران به لوايح مرتبط با گروه مالی FATF شده بود. او فاش کرد که سعید جلیلی به خاطر بی‌اعتمادی به دولت حسن روحانی جلوی این موضوع را گرفته بود. پورمحمدی از گفت‌وگوی خود با سعید جلیلی پرده برداشت که جلیلی به او گفته بود «اگر شما آن را اجرا کنید، قبول داریم»؛ موضوعی که نشان دهنده کنشاکش سیاسی بوده است.

مناظره جلیلی و روحانی

اما در مهرماه پس از فعال شدن مکانیسم ماشه، سعید جلیلی در مورد مناظره با حسن روحانی اعلام آمادگی کرد. او که طرف مقابل را در اعتماد واهی به غرب متهم می‌کند خود در مقامی قرار دارد که به خاطر تحریم‌های دوران خود باید پاسخ‌گو باشد.
ظاهر مناظره سعید جلیلی با دولت‌مردان سابق از رئیس‌جمهورو وزیر خارجه دولت روحانی گرفته تا وزیر نفت او از هر مناظره انتخاباتی جذاب‌تر است و افکار عمومی را روشن می‌کند.

«آرمان ملی» مواجهه دولت با مشکلات اقتصادی و تأثیرات آن بر جامعه را بررسی می‌کند

اقتصاد دستوری یا اصلاحات اقتصادی

◀ مهدی پازوکی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: مشکلات با دستور حل نمی‌شود

کنند و از چرایی و علل بروز چنین شرایطی با مردم سخن بگویند.

اقتصاد دستوری

یک کارشناس مسائل اقتصادی در خصوص دستور اخیر معاون اول رئیس‌جمهور در مورد برخورد قاطع با کارگرفروشی اظهار داشت: آنچه که ما را به چنین وضعیتی رسانده تفکر اقتصاد دستوری است. در حالی‌که تفکر اقتصادی دستوری در همه جای دنیا محکوم به شکست است. یعنی شما کشوری را نمی‌بینید که اقتصاد دستوری رفاهی را برای مردمشان به ارمغان آورده باشد. مهدی پازوکی به «آرمان ملی» گفت: بنابراین راه حل مشکلات اقتصادی از جمله تورم که الان گریبانگیر اقتصاد ایران شده راه حل کارشناسی و علمی است. یعنی با دستور، بگیر ببند و بخشنامه نمی‌توان مشکلی را حل کرد و سیاست‌گذاری باید بخردانه باشد. وی افزود: در شرایط فعلی دولت مثلاً اگر تورم دارد اما بازهم به سراغ افزایش دستمزدها برود ما رپیچ تورم دهشتناک خواهد شد. اگر الان دولت تصمیم بگیرد حقوق مثلاً کارکنان و بازنشستگان خود را ۷۰ درصد افزایش دهد بدین معنی و مفهوم است که ما به سمت ابر تورم می‌رویم. بنابراین دولت باید با سیاست‌گذاری بخردانه پولی و مالی و هماهنگی بین سیاست‌های پولی مالی و استفاده از کارشناسان درجه یک و مدیران تکنوکرات که خط‌قرم‌زشان منافع ملی ملت ایران باشد باید جلوی تورم را بگیرد. پازوکی بیان کرد: الان اقتصاد ایران دچار تورم مزمن است و اگر از این تورم مزمن جلوگیری نشود و سیاست‌گذاری بخردانه‌ای انجام نشود تبدیل به ابرتورم خواهد شد و ابرتورم یعنی دل‌پریزه‌شدن اقتصاد، سقوط اقتصاد ایران، کاهش رفاه مردم و افزایش نابرابری، فقر و بدبختی برای توده‌های ملت.

«آرمان ملی» در گزارشی تحلیل می‌کند

لایحه حمایت از زنان روی میز بهارستان

تلاش می‌کنند تا شاید بتوانند باردیگر چالش‌ها را بررسی کنند که شاید در ادامه بتوانند موضوع را به نتیجه برسانند. در این مورد زهرا خدادادی، نماینده ملکان و رئیس فراکسیون زنان و خانواده در مجلس شورای ایران آخرین وضعیت بررسی لایحه «حفظ کرامت و حمایت از زنان در برابر خشونت» روگذاشته به ایسنا گفت: «این لایحه در دستور کمیسیون اجتماعی است که بعد از بررسی مجدد و اعمال اصلاحات در آن، در دستور صحن علنی مجلس قرار خواهد گرفت. در همین راستا آقای قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی در جلسه بافراکسیون زنان بر لزوم تعیین تکلیف هرچه سریع‌تر لایحه «حفظ کرامت و حمایت از زنان در برابر خشونت» تأکید کردند. تأکید رئیس مجلس بر این است که جلسات کمیسیون اجتماعی برای بررسی این لایحه هر چه سریع‌تر تشکیل شده و اندک اختلاف نظرها درباره این لایحه برطرف شده و در دستور صحن علنی قرار گیرد. فراکسیون زنان در جلسات مختلفی پیگیری بررسی مجدد این لایحه بود تا با رویکردی جامع و منطبق بر نیازهای زنان کشور مورد رسیدگی قرار گرفته و تصویب شود.»

زنان آسیب دیده اغلب با موانع بیشتری برای دسترسی به حمایت‌های حقوقی، روانی و اقتصادی روبه‌رو هستند و نبود یک چارچوب قانونی جامع، این چرخه آسیب را تشدید می‌کند. بنابراین، بحث درباره حمایت از زنان تا این اندازه دشوار است و اینکه این موانع برای چه به وجود آمده‌اند. آنچه مشخص است می‌توانیم بگوییم چالش‌های این لایحه صرفاً حقوقی نیست. بنابر اعلام کارشناسان و تحلیل‌گران بخش مهمی از حاشیه‌ها به اختلاف نظرها درباره تعریف «خشونت»، حدود مداخله قانون در حریم خانواده و نسبت این لایحه با موازین شرعی و فرهنگی بازمی‌گردد. این دوگانه‌سازی‌ها باعث شده است که لایحه، به جای آنکه به عنوان یک ضرورت اجتماعی دیده شود، گاه به موضوعی سیاسی و ایدئولوژیک تبدیل شود. در کنار این ملاحظات، شرایط اقتصادی و اجتماعی ایران، ضرورت تصویب و اجرای قوانینی حمایتی را دوچندان کرده است. افزایش فشارهای اقتصادی، بیکاری، فقر و ناامنی‌های پیشین، به‌طور مستقیم و غیرمستقیم بر میزان خشونت‌های خانگی و اجتماعی تأثیر گذاشته است. در چنین شرایطی،

تلاش هادر کمیسیون زنان

در هر مرحله‌ای که انتقاده‌ها به بر میزان خشونت‌های خانگی و اجتماعی مطرح می‌شود کمیسیون‌های مربوطه

گزارش

«آرمان ملی» در گفت‌وگو با محسن پاک‌آیین ظرفیت کردپور شمال – جنوب را بررسی می‌کند

کردپور شمال – جنوب

پاسخ ایران به رویای «حصر ژئوپلیتیک»

آرمان ملی – احسان اسقایی: «ایران در حصر ژئوپلیتیک»؛ این رویای دیرینه کشورهای مخالف جمهوری اسلامی ایران است؛ از بازبرگازن غربی گرفته تا برخی کشورهای عربی منطقه و حتی شماری از همسایگان شمالی ایران. کشورهایی که نه تنها با تقویت موقعیت ترانزیتی و ژئوپلیتیکی ایران مخالفت کرده‌اند، بلکه طی سال‌های گذشته تلاش کرده‌اند کردپورهایی را که به‌طور طبیعی باید از خاک ایران عبور کند، با مسیرهای جایگزین در کشورهای خود تعریف و تثبیت کنند. بااین حال، واقعیت‌های جغرافیایی، ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی ایران، همسایگان متعدد و مهم‌تر از همه هزینه پایین‌تر و امنیت بالاتر تردد از مسیر ایران در مقایسه با گزینه‌های جایگزین، اجازه نداده این کشورها به‌طور کامل به اهداف خود دست یابند. در این میان، کردپور شمال – جنوب به عنوان یکی از مهم‌ترین پروژه‌های ترانزیتی منطقه، جایگاه ویژه‌ای در معادلات ژئوپلیتیکی پیدا کرده است. هرچند در سال‌های اخیر تلاش شد با ایجاد دالان زنگزور و برخی مسیرهای رقیب، این کردپور به حاشیه رانده شود، اما ایران و روسیه با همراهی برخی کشورهای منطقه از جمله ارمنستان، بار دیگر درصدد هستند این مسیر راهبردی را فعال و تکمیل کنند. مسعود یزشکیان، رئیس‌جمهور ایران، نیز صراحتاً اعلام کرده که دولت پای اجرای این پروژه ایستاده است؛ موضوعی که اخیراً در دیدار او با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، مورد تأکید قرار گرفت و به عنوان یکی از محورهای همکاری تهران – مسکو مطرح شد. در همین چارچوب، «آرمان ملی» در گفت‌وگو با محسن پاک‌آیین، سفیر پیشین ایران در جمهوری آذربایجان، به بررسی ابعاد اقتصادی، سیاسی و ژئوپلیتیکی کردپور پرداخته است. اهمیت آن برای ایران و کشورهای منطقه شراحت خواهد شد.

استقبال روس‌ها

پاک‌آیین در ارتباط با خط راه‌آهن رشت – آستارا و تأکید رئیس‌جمهور بر تکمیل این مسیر ریلی گفت: این قطعه از مسیر یکی از حلقه‌های اساسی و تعیین‌کننده کردپور شمال – جنوب است و برای روسیه و جمهوری آذربایجان اهمیت ویژه‌ای دارد. روسیه و آذربایجان سال‌هاست به دنبال آن هستند که از طریق یک مسیر ریلی مطمئن، به بندرعباس در جنوب ایران و در نهایت به آب‌های آزاد دسترسی پیدا کنند. او افزود: روسیه در شرایط کنونی با تحریم‌های گسترده دریایی مواجه است. این کشور در درباری سیاست‌های امنیتی جدی روبه‌رو شده و بسیاری از بنادر روسیه نیز به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم تحت تحریم قرار دارند. در چنین وضعیتی، طبیعی است که مسکو دنبال مسیرهای جایگزین امن و کم‌هزینه باشد. ایران، به واسطه موقعیت جغرافیایی و شبکه ریلی سراسری، بهترین گزینه برای روسیه به‌منظور دسترسی به آب‌های گرم خلیج فارس محسوب می‌شود. علاوه بر این، روسیه از طریق کردپور شمال – جنوب می‌تواند ارتباط زمینی خود با ترکیه را نیز تقویت کند؛ موضوعی که از منظر تجاری و حتی سیاسی برای مسکو اهمیت دارد. بنابراین استقبال روس‌ها از این کردپور، صرفاً یک انتخاب اقتصادی نیست، بلکه پاسخی راهبردی به فشارهای ژئوپلیتیکی و تحریم‌های غرب به شمار می‌رود. سفیر پیشین ایران در جمهوری آذربایجان با اشاره به نقش باکو در این پروژه عنوان کرد: جمهوری آذربایجان نیز کشوری در حال توسعه است که از یک سو به دریای سیاه و مسیر گرجستان دسترسی دارد و از سوی دیگر، از طریق ایران می‌تواند به خلیج فارس و دریای عمان متصل شود. کردپور شمال – جنوب این امکان را به آذربایجان می‌دهد که موقعیت ترانزیتی خود را تقویت کند و به یک بازیگر فعال در تجارت منطقه‌ای تبدیل شود. اگر خط راه‌آهن رشت – آستارا به‌طور کامل احداث و فعال شود، آذربایجان منافع اقتصادی قابل توجهی به دست خواهد آورد و وابستگی آن به مسیرهای محدود فعلی کاهش می‌یابد؛ موضوعی که از نگاه باکو یک مزیت راهبردی محسوب می‌شود.

سود اقتصادی کردپور

پاک‌آیین در ادامه تأکید کرد: با راه‌اندازی کامل این مسیر، حجم حمل‌ونقل آذربایجان تا ۹ برابر افزایش پیدا می‌کند و به همان میزان، فرآیند صادرات و واردات این کشور تسهیل خواهد شد. این افزایش حجم ترانزیت، نه تنها به نفع آذربایجان است، بلکه برای جمهوری اسلامی ایران نیز دستاوردهای اقتصادی مهمی به‌همراه دارد. روسیه امروز در مقایسه با گذشته انگیزه و اراده سیاسی بیشتری برای مشارکت در احداث این خط آهن دارد و شرایط بین‌المللی نیز به‌گونه‌ای رقم خورده که استفاده از مسیر ایران برای مسکو به یک ضرورت تبدیل شده است. وی با اشاره به موانع موجود در مسیر اجرای پروژه گفت: البته باید توجه داشت که احداث خط راه‌آهن رشت – آستارا با چالش‌هایی همراه بوده است. از آنجا که این مسیر از برخی روستاها و مناطق شمالی کشور عبور می‌کند، لازم است زمین‌ها و اماکن واقع در مسیر خریداری و تملک شود. او توضیح داد: وزارت راه و شهرسازی و سایر نهادهای مرتبط در حال راینزی با مالکان این زمین‌ها هستند و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال جاری، بخش عمده اراضی مورد نیاز به تملک دولت درآید. سفیر پیشین ایران در جمهوری آذربایجان با اشاره به اقدامات انجام‌شده تصریح کرد: بخشی از این خط آهن، از رشت تا کاسپین، به طول حدود ۳۵ کیلومتر در دوره ریاست جمهوری ابراهیم رئیسی احداث شد. در حال حاضر، روس‌های توانمند از طریق دریای خزر به بندر کاسپین برسند و سپس از مسیر ریلی ایران به سمت بندرعباس حرکت کنند. او افزود: با این حال، برای تکمیل کردپور شمال – جنوب، حدود ۱۲۵ کیلومتر خط آهن دیگر باید احداث شود تا مسیر به آستارا و جمهوری آذربایجان متصل شود. با تکمیل این بخش، هم روسیه از طریق آذربایجان به ایران دسترسی مستقیم پیدا می‌کند و هم آذربایجان می‌تواند به صورت پایدار و مستقیم به شبکه ریلی ایران متصل شود. پاک‌آیین در پایان خاطرنشان کرد: اگر احداث کردپور شمال – جنوب مطابق وعده رئیس‌جمهور و تا پایان این دولت به سرانجام برسد، جمهوری اسلامی ایران پاک فرصت بزرگ اقتصادی و ژئوپلیتیکی مواجه خواهد شد؛ فرصتی که می‌تواند جایگاه منطقه‌ای ایران را تقویت کرده و کشور را به یکی از محورهای اصلی ترانزیت در منطقه تبدیل کند.